

Joan Lladonet,
coordinador de Pissarra

El passat dimecres, 9 de setembre a les 19 hores es va dur a terme la presentació del llibre i del DVD *Veus del Sud* a l'Escola de Formació en Mitjans Didàctics. És un llibre editat per l'STEI-i i Ensenyants Solidaris, en el qual es dona la VEU a les persones del Sud, a través d'un grapat d'entrevistes, col·loquis, articles i debats, perquè expliquin la seva experiència, visió i anàlisi crítica del que actualment és la cooperació. Va realitzar les entrevistes Nuria Abad.

En aquest acte de presentació es va comptar amb:

David Abril, director de l'Agència de Cooperació de les Illes Balears (ACIB)

Alejandro Cussiánovich, fundador de l'Institut de Pedagogia Popular (IPP) i que actualment treballa amb l'IFEJANT (*Instituto de Formación de Educadores de Jóvenes, Adolescentes y Niños Trabajadores*) i com a professor a la "Universidad Nacional Mayor de San Carlos" de Perú.

Pere Polo, president d'Ensenyants Solidaris i responsable de Cooperació de l'STEI-i.

Juan Rodríguez, coordinador de projectes de l'STEI-i i d'Ensenyants Solidaris.

El Sr. Pere Polo va presentar l'acte i va fer una mena de justificació, quan va

dir que duien a terme projectes de sensibilització i que un d'aquests actes era donar a conèixer el que es feia. Va recordar que l'any anterior s'havia presentat el llibre *Contam les nostres experiències* en el qual es relatava l'activitat dels cooperants d'aquí i que enguany es presentava *Veus del Sud*, en el qual apareixien les veus d'allà, les de les persones amb les quals es duen endavant els projectes. També va justificar que un retall en el pressupost havia suposat que en el DVD no apareguessin veus del sud, sinó les del nord, de Pere Polo i de Juan Rodríguez. Va presentar el vídeo, que es va veure a continuació, i va assegurar que amb aquesta campanya es vol sensibilitzar la societat per lluitar contra la injustícia.

Després de passar el DVD on es veuen imatges de paisatges, classes, mercats, festes, etc. de països del sud, va intervenir en l'acte el Sr. Juan Rodríguez, que va presentar els components de la taula, que podeu trobar després del primer paràgraf d'aquest escrit, va lloar la seva tasca i va agrair la seva assistència.

"...que totes les coses què fem són transcendentals i que parlar de solidaritat és parlar de la condició humana."

Veus del Sud

A continuació va intervenir el Sr. David Abril, que va dir que seria breu, perquè la persona que tots volíem sentir era Alejandro Cussiánovich, pel qual va dir que sentia una profunda admiració, ja que havia tengut un paper molt interessant en la seva aportació d'autonomia als infants i que havia qüestionat les relacions socials de poder existents, les dels infants entre els infants i les dels infants amb els adults. També va explicar que estava content de poder assistir a la presentació del llibre i va encoratjar l'STEI-i a continuar amb la seva tasca, ja que creia que tenia un sentit polític, ja que era per a la comunitat.

El Sr. Alejandro Cussiánovich va intervenir i curiosament va començar saludant la presència d'un infant, a continuació una persona coneguda i després la resta d'assistents. Va començar qüestionant què enteníem per solidaritat, si creïem que era un sistema de compensació entre els

ciutadans, si l'Estat a través dels impostos havia d'ajudar els que no tenien feina, si era una forma de vida... per afirmar a continuació que totes les coses què fem són transcendentals i que parlar de solidaritat és parlar de la condició humana.

Va afirmar que les conseqüències de la globalització havien afectat la dignitat humana i que ell titularia la seva xerrada amb la frase següent: La solidaritat

“...aquest llibre es farà arribar als centres educatius de les Illes, perquè pugui ser un element més per fomentar el coneixement i la reflexió del que es pot aconseguir amb una mica d'esforç solidari.”

Veus
del
Sud

internacional com una necessitat de la condició humana. Que aquesta solidaritat era una qüestió política i no partidària. Que no es pot privatitzar la solidaritat. Que cada ésser humà és riquesa pública. Que privatitzar significa descarregar la responsabilitat en altres. Que la solidaritat internacional i la cooperació han de tenir caràcter ètic i no moral i que parlar d'aquest tipus de solidaritat és una qüestió utòpica. Va donar molta importància a la utopia, ja que va afirmar que creure en l'educació i els seus efectes és utòpic. Esser utòpic significa esser anti-pessimista. No es pot ser educador i pessimista al mateix temps. També va incidir en el fet que el discurs de la solidaritat és pràctic i no pragmàtic. Que la cooperació s'ha de vigilar per les dues parts (els cooperants i els que reben cooperació). Va contar una anècdota d'uns cooperants italians que fa uns quants anys se'ls va demanar quant guanyaven i que un havia contestat 400 dòlars, quan els que rebien cooperació malvivien amb un sol dòlar.

Després es va posar a comentar el llibre *Veus del Sud* i va afirmar que estava d'acord que la cooperació no era només anar allà a oferir, sinó que s'havia de ser conscient que el cooperant també rep. Les dues parts reben i donen. Estava d'acord que s'havia de compartir el que un és abans que el que es té. Que s'ha de controlar la cooperació, ja que hi ha persones que s'hi han enriquit, que també hi ha corrupció. També va estar d'acord en atacar la

paperassa, la burocràcia que es necessita per dur endavant projectes. Que la cooperació és una responsabilitat i una obligació.

A continuació va parlar de les ONG i va dir que no totes aquestes organitzacions suposaven mà d'obra barata. N'hi havia que pagaven sous molt alts. Que no estava d'acord a haver de posar mentides al projecte per poder-lo dur endavant. Va assegurar que hi havia ONG que ajudaven els pagesos d'allà, perquè aquests s'oposassin a les empreses mineres que destruïen la terra i contaminaven l'aigua. També va dir que les ONG no sols eren d'esquerres, que n'hi havia moltes de dretes, de l'Opus Dei, de congregacions religioses, etc. Va tornar a criticar el fet de com s'havien de presentar els projectes i la seva avaluació, cosa que havia provocat que sorgissin professionals de la redacció de projectes. Va tornar a parlar d'educació per afirmar que els moviments socials d'educació estan d'esquena a la pedagogia i a les futures generacions. Va criticar el fet que molts mestres de països llatinoamericans varen fer un gran esforç per eliminar els nins que treballaven i no varen tenir en compte que el 75% dels estudiants que tenien eren treballadors. Va criticar el fet que hi hagués mestres que no coneguessin la Convenció dels Drets de l'Infant i que faltava pensament pedagògic, que no tenien capacitat de producció de pensament sobre la qüestió de l'educació d'infants.

Per acabar va criticar que en el DVD es parlàs d'analfabetisme de certes persones. Va dir que aquestes persones no eren analfabetes, perquè saben molt sobre la seva cultura, sobre cultius, festes i moltíssimes altres coses, que demostra que no són analfabetes, ja que ell considera que aquesta paraula significa mancat de coneixements, i que només la concepció occidental és capaç d'anomenar-les analfabetes, ja que estan alfabetitzades d'una altra manera. I així va acabar la seva intervenció i l'acte de presentació del llibre *Veus del Sud*, que es va regalar a tots els assistents.

Posteriorment, aquest llibre es farà arribar als centres educatius de les Illes, perquè pugui ser un element més per fomentar el coneixement i la reflexió del que es pot aconseguir amb una mica d'esforç solidari. □